

Một chí u cu i năm 1998 tôi vào Trung University of Washington (UW) đón đón a con gái áp út tan gi h c.

Tình cờ tôi nhìn thấy một ông già đỗng chở xe bên bờ Bus. Có lẽ ông có lòn tuồi h n tôi nho. Hồi chuy n, tôi m i hay, ông cờ đã qua tuỗi b y m i, ăn ti n h u, và đang h c môn Truy n Thông (Communication) năm Senior. Tôi ch t nghĩ, th i gian này mình cũng kh ng b n l m, t i sao kh ng tr i tr ng? L r a cũng h c th m đ c v i đ i u hay. Th i l , hôm sau tôi n p đ n xin tr c nghi m trình đ Toán và Anh Văn đ x p l p t i Shoreline Community College (Shoreline C. C.).

So với các trường đ i h c c ng đ ng quanh vùng, thì h c phí c a Shoreline C. C. t l ng đ i nh . Th i l , kh ng c g i di n t n i ni m vui s l ng t t cung c a tôi bu i đ u đ c c p c p tr l i tr ng l m h c tr . Ba m i l m n m sau khi r i gh nh à tr ng (1963) đ tinh nguy n vao qu n ng , t i d u ng c n c ng đ c ng i d i l p nghe l i th y gi o gi ng? Xung quanh t i l nh ng ng i tr tu i v a qua b c trung h c.T i l m vi c m i ti ng đ ng h m t ng y, b n ng y m t tu n l . Ng y, ng y, v a tan s , t i l i v i l i xe t i l p. T i y, t i l m vi c full-time, đ h c full-time, b n b u v cung. H c k (quater) đ u tien, t i ghi danh m t l p Toán, v a hai l p Anh Văn, m i l p 5 t n ch (credit). T i mi t m i trong công vi c su t ng y, v a ch yen c n trong

học tập mệt i đêm. Vào mùa thi, tôi thiền trung hai, ba đêm là thường. Tôi ghi danh full-time để thúc đít thiền con út. Thiền nhau sỗ ông bộ theo kếp, nên phái giáng chay có cửa thoát lên đồi học bộn năm.

Một niên khóa trôi qua. Con đường học hành của tôi đang có vẻ rộng mở thênh thang, thì bỗng dưng lối quay vào một khúc quanh, chì vì mùa Fall 2000 tôi đã ghi danh llop History 274 “U.S. and Vietnam”.

Tôi “lạy” llop Sỹ Ký này với mục đích tìm hiểu xem cuộc chiến tranh và qua đã đặc cắc các sỹ gia Mẽ ghi chép lối nhau thao nào? Từ đó, hy vọng biết đặc điểm phòn nào, nguyên nhân vì sao, giài đêng, Mẽ đã bộ rải Viêt-Nam, vì sao chúng ta đã thua trận.

Người tôi lâu đặc quyển phò trách llop Sỹ 274 là thiền Dan. Trong thời gian dài của chép năm qua, ông giáo kề cùu này đã đào tạo hàng ngàn môn sinh. Nhóm học trò của ông sau khi chuyen tiêp lên trường đại học bộn năm, đã trở thành những Thủ Sĩ, Tiến Sĩ. Lâu lâu họ lối ghé về trường xưa, thăm ông thầy cũ.

Llop “U.S. and Vietnam” mùa Fall 2000 có chép học hai chép học viên, trong đó da trung chỉm đặc sỹ. Có bộn học trò gốc Châu Á, gồm hai anh Tàu llop đặc, một cùu bé H'Mong và tôi. Bộn đặc llop với tôi còn nhau lom. Họ trai học mày đặc a con tôi nhieu.

Tôi của tôi nghe rõ ràng nhau tài liệu lịch sử mà các thầy giáo đem truyền bá, phái nóm trong chép trình đã kiểm duyệt và cho phép cùa Bộ Giáo-Dục Hoa-Kỳ. Những thầy tôi không phái vây. Nên giáo đặc cùa Mẽ đã đi vào tôi trai tôi lâu. Thầy giáo có toàn quyển lèo lái, hóng dòn con thuyen học vén chép học trò mình tôi bột kề bộn bộn nào mà thay đã chép. Thầy giáo chép đặc nh sách giáo khoa nào thầy sỹ dãy đặc chúng tôi mua. Thầy phò biến nhau tài liệu nào mà thầy vang ý. Trong hai phòn ba thời gian đặc u cùa học kẽ Fall 2000, mỗi khi nói tôi phong trào Viêt-Minh, ông giáo sỹ dãy Sỹ không ngớt ca tông HCM nhau mệt lãnh tôi tài ba, và vô cùng sáng suốt đã khôn khéo học hóng đặc n dân tộc Viêt-Nam tôi chỉn thiền thoát ách đô họ cùa Đế-Quốc Pháp.

Thầy khong đặc nh riêng, chính phò Hoa-Kỳ là nguyên nhân cùc chỉn tranh Đông-Dương lòn thao hai (1954-1975). Vì theo lối thiền, thì HCM đã năm lòn gõi mệt thao cho Tổng Thủ Harry Truman đặc xin thao phòc và hóp tác, nhau Tổng Thủ Harry Truman đã tôi chép. Thầy cho rõ ràng ngõi Mẽ đã lom lòn trao giúp quân Pháp trả lối tái chỉm Đông-Dương trong khi cao trào dân chép, đặc u tranh giành đặc llop đang lan tràn trên toàn thao giái, và chép nghĩa thêc dân đã lối thiền.

Chúng tôi đã đón cờ cho xem nhóng đó n phim cũ vở trùn Đôn-Biên Phô , vở Hiệp-Đôn Geneve, và vở cuộc di cư năm 1954. Vì nhóng trùn có âm vang quắc tò nhó Plei-Me, Khe-Sanh, Kontum, Bình-Long, Long-Khánh vân vân... chúng tôi chỉ đón cờ thay nhóng cõnh thóng vong cờ a quân đòn Đóng-Minh và Việt-Nam-Công-Hòa. Trùn Mùu-Thân, chả là cõnh... nhà cháy, dân chagy loén. Tốt cờ nhóng "tò liêu" này đón có thắc, nhóng thay Dan chagy trùng bày nhóng phòn có lối cho Việt-Công. Tôi chagy a nghe đón cờ miêng thay mót lối nói tòt nào cho phía Việt-Nam Công-Hòa. Thay mô tò Quân- Lực Việt-Nam Công-Hòa nhóng mót đòn quân kém cõi vở cõi tò chagy lòn khó năng tác chién. Vì i thay Dan, chién tranh Việt-Nam chagy là mót gánh nóng cho ngân sách Quốc-Phòng Hoa-Kỳ , mót sô phí phòn công quay. Đã có đôi lòn tôi dò tay nêu ý kién bênh vóc quân đòn ta, chính quyén ta, thì ông chagy cõi, chagy tay vào quyén Sô dày cõm,

“Book said!”

Cõi cái đòn khúc “Sách dô y!” đó, ông thay phòn chién đã lòch sô gián tiêp nhóng cho tôi hay róng, tôi là mót hóc trò, còn ông là mót vở giáo sô nói có sách, mách có chagy.

Thay hùng hõn thuột lối nhóng lòn thay tham gia biếu tình chagy chién tranh thài 1960s và nõng lối đòn kích lõnh đòn viên ngày đó, đã đòn a hàng trăm ngàn thanh niên Hoa-Kỳ vào chagy chagy.

Kết quay hai lòn khõo hõch giã a hõc kõ (Mid-Term) tôi đón u lãnh đòn m (F) bõi vì tôi chagy làm trót lõt phòn A, B, C khoanh, còn vở bài tiêu luõn (essay) thì tôi bõi loõi thay tay.

Cõi hai bài đón u lãnh đòn m KHÔNG (0) chagy vì tôi đã viết không hõp ý ông thày. Ngõt mót đòn u là, lõp History 274 này bõi tính đòn m đem lên trùõng đòn hõc bõn năm. Bõi đánh rõt lõp này thì giãc mõ chuyãn tiêp lên University of Washington cõi sô thành mây khói.

Tôi theo hõc lõp này đúng vào lúc nhà trùõng đang sôi sõc või cuõc võn đõng bõu cõ Tông Thay. Ông thay dô y Sô không phõi là ngõõi đòn c nhõt có ác cõm või chién tranh, mà Tiêu-Bang Washington tôi đang cõi ngõ cũng là thành trì cõi a Đóng Dân-Chagy . Tâm sô này kiõm cõi trùõng chagy cũng chagy có ai thông cõm!

Thời gian này lòng tôi thót muôn phiền. Tôi tò trác rỗng, mùa Fall 2000 có thi đấu gì lốp tông đõõng vãi History 274 mà sao tôi lõi nõp mõng vào cái lõp chõt tiõt này? Đúng là bõ tiõn ra ghi danh đõ ngõi nghe ngõi ta chõi mình, chõi quân đõi mình. Càng nghĩ tôi càng thô y tõc! Thời con trai thô y ông bõ rõ u rõ u bèn lân la hõi chuyõn. Khi hiõu nguõn cõn nõi buõn cõa tôi, nó mõi cho tôi hay, năm ngoái nó cũng ghi danh hõc lõp này, và đã bõ mõt "võ" đau. Đõ thoát thân, bài thi thời nhì nó phõi viõt theo ý ông giáo. Võt võ lõm nó mõi kiõm đõõc đõ ðõm.

Sau ngày có kõt quõ khõo hõch kõ thõ nhì, tôi bõ công xuõng thõ viõn nghiên cõu, sao chép nhõng tài liõu sõ liên quan tõi chiõn tranh Viõt-Nam. Tôi không màng đõn võn đõ chuyõn tiõp lõen University of Washington nõa. Tôi chõ, nõu có cõ hõi là tôi sõ "choõng nhau" vãi ông giáo phõn chiõn này mõt trõn, rõi muõn ra sao thì ra. Tôi lõc lõo kõ sách loõi chõn lõc (preference) và tìm đõõc mõt quyõn Sõ-Ký, trong đó, chõa đõng nhiõu tài liõu ghi chép rõ ràng nhõng thành quõ mà Viõt-Nam Cõng-Hòa đã thõc hiõn đõõc. Trong sõ nhõng tài liõu quý giá đó, có cõ mõt bài đõ cõp tõi đõn võ tôi, Liên Đoàn 2 Biõt-Đõng-Quân. Tôi vui mõng và cõn thõn photo copy nhõng gi thu nhõn đõõc đõ dùng làm bõng chõng khi cãi lý või ông giáo sõ dô y Sõ. Tôi cũng tõn dõng thõi gian rõnh cuõi tuõn đõ sõp xõp cho có thõ tõ nhõng đõõu cõn tranh luõn. Tôi ghi sõn nhõng câu phê bình, nhõng câu chõt võn thõng thõn või thõy Dan võ cung cách giáo dõc hõc trò cõa ông, và võ nhõng tài liõu mà ông đã dùng đõ trõ huõn. Buõi hõc áp chót cõa mùa Fall chúng tôi có mõt giõ đõõu thi A, B, C khoanh. Sau đó thay giáo phát đõ bài làm õ nhà. Thời gian còn lõi, thay sõ giõng giõi ý cho bài tiõu luõn sõ phõi giao nõp vào đõu giõ buõi hõc cuõi cùng. Võa nghe chuõng giõi lao, tôi tiõn tõi bàn ông giáo Sõ. Dù trong bõng đã chuõn bõ sõn mõt mõngôn tõ ðao to búa lõn cho mõt cuõc đõu khõu sõng mái, nhõng tôi võn dõn lõng, nhõnhõ,

- Thời giao sõ. Xin giáo sõ vui lòng cho phép tôi đõõc trình bày või ông đôi đõõu liên quan tõi sõ giõng dô y cõa ông trong thời gian võa qua. Tôi có thõ làm phiền ông vài phút đõõc không?

Thõy Dan niõm nõ,

- Dĩ nhiên là đõõc. Ông có đõõu gì cõn cõ nói.

Thõy câu chuyõn đã mõ đõu trót lõt, tôi mõnh miõng,

- Thời giao sõ, tôi là mõt ngõi Viõt-Nam tõ nõn. Tôi là mõt cõu sõi quan cõa Quân-Ðõi Viõt-Nam Cõng-Hòa. Tôi còn nhõ trong bài giõng đõu tiên, thõy có nhõc đi, nhõc lõi rõng, phi võ đõu tiên cõa pháo đài bay B 52 trên Cao Nguyên Viõt-Nam là võ oanh tõc Thung Lõng Ia-Drang. Thời có biõt khõng? Cũng vào ngày hôm đó, tôi đang tõp dõõt lõ mãn khóa sõi quan Trõõng Võ-Bõ Quõc-Gia Viõt-Nam. Và mõõi năm sau, trõõc khi tàn cuõc chiõn, vùng đõt mà tôi chõu trách nhiõm trõn giõ cũng bao gõm cõ cái Thung Lõng Ia-Drang đó.

Thứ y chở biết tôi nhặt trúng đống đẫm máu trong thung lũng Ia-Drang qua báo chí, truyền thanh, và truyền hình.Còn tôi là người đã lặn lội mòn năm đó, đã nhặt lặn bờ thung đẫm máu đó, đã rủi ro vuột mất cho nhặt đống đẫm máu xuống đó. Trong số những người năm đó xuông y, không thiêu nhặt thanh niên Mĩ đỗng trang lõa vải thứ y. Nói đó chúng tôi chỉ còn đỗi quên mình tống ngày, vì năm đó cõi p cõi a đỗi nõi cõi tôi, và vì quyến lõi cõi a nõi cõi Mĩ.Thứ y chở a tống khoác áo nhà binh, chở a mõt lõn có mõt trên chỉn trống. Suốt đỗi thứ y không hiểu nõi thứ nào là nõi m kiêu hanh cõi a mõt ngõi lính chỉn, thứ nào là lòng khát khao chỉn thứ ng, thứ nào là tình huynh đỗi chi binh.

Suốt đỗi thứ y không hiểu đỗi cõi vì sao hòn hai chở c thõng binh què quặt cõi a mõt đỗi n võ Biết Đỗng Quân Viêt-Nam Cộng- Hòa phai mõt đỗi cõi máu rút lui mà võn cõi u mang theo ba ngõi lính Mĩ, trong đó có hai ngõi bõi trống thứng; và vì sao mõt đỗi i tá Hoa-Kỳ đã đỗi a thân che chở cho mõt thứng binh Viêt-Nam đỗi rủi ông bõi mõn đỗi n võ đỗi u.Mõng lõi truyền thông thiên Cộng khõng lõi cõi a Hoa-Kỳ đã tiõp tay vãi bõi máy tuyên truyền cõi a Cộng-Sản Quốc-Tự cõi tình xuyên tõc, bõp méo tõt cõi nhặt c liên quan tõi nguyên nhân, diõn tiõn, và hõu quõi cõi a cuõi c Chiân-Tranh Viêt-Nam. Tõi đó, tên Viêt-Cộng khát máu HCM đã đỗi cõi tô võ, đánh bóng thành mõt võ lãnh tõi đỗi cõi đỗi anh minh.

Chính tên sát nhân này và đỗi ng Cộng-Sản Viêt-Nam đã giõt oan không biết bao nhiêu đỗi ng bào võ tõi cõi a tôi trong suốt thời gian ba mõi năm chỉn tranh. Năm trong số hàng trăm ngàn nõn nhân bõi giõt, tù đỗi y, thõi tiêu, cha tôi và chú tôi cũng bõi chõt đỗi u trôi sông trong thời gian đó. Nõu chõ đỗi Cộng-Sản là tõt đỗi p, thì đã không có mõt triõu dân miõn Bõc di cõi vào Nam sau Hiệp-Định Geneve năm 1954, và số chõng có nhặt cõi võt biên bi thõm cõi a hàng triõu thuyền nhân trên biển bõi quê hõng sau khi Miền Nam rủi vào tay Cộng-Sản năm 1975. Thứ y chõ mõi thứ y hình bé gái Kim Phúc trùn truõng, võa khóc võa chõy, thân mình phõng cháy vì bom Napalm cõi a quân Đỗng-Minh đánh lõm vào nhà dân, mà thứ y đã thứ y xót xa, cho rõng quân Đỗng-Minh tàn ác.

Nõu thứ y lõi vào võ trí cõi a tôi, không hiểu thứ y sối nghĩ sao? Ngày 18 tháng Tự năm 1974, sau khi tái chỉm Căn Cõi Hồ a-Lõc 711, Pleiku, tôi đã tõn mõt chõng kiõn mõt cõi nh dã man chõa tõng thứ y. Trong mõt căn hõm trú lõi y ruõi nhõng, trên chỉc giõi ng tre là cái xác trùn truõng cõi a mõt ngõi võ lính. Chõ bõi Viêt-Cộng lõt hõt quõn áo, bõi hõm hõi p, rõi bõi đâm chõt bõi nhõu nhát lõi lê, ruõt gan lõi lòng thòng. Trên nõn đõt, máu đỗi ng thành vũng. Trong góc hõm là xác đỗi a con trai hai tuõi cõi a nõn nhân. Cháu bé bõi trói hai tay, hai chân bõng dây dù và cũng bõi hàng chõc nhát lõi lê đâm vào bõng, vào ngõc. Hai ngõi i này võa theo chuyễn xe tiõp cõi a đỗi n või lên thăm chõng và cha cõi a hõi đỗi cõi vài ngày. Hõi đã không kõp chõy khi Viêt-Cộng tràn ngõp cõi trõa 15 tháng Tự năm 1974.

Câu chuyễn vâ a tò i đây thì hột giò giò i lao, hột c trò trò lò i lò p. Ông giáo vò vai tôi,
- Ông cò ngò i đây, ta sò tiò p tò c.

Rồi ông lòn tiò ng cho phép lò p nghò sò m, đò hò c trò có thò i gian chuòn bò bài thi viò t. Chò cho ngò i hò c trò sau cùng ra khò i cò a, thò y Dan nói nhò vò i tôi,

- Ông hãy tiò p tò c câu chuyễn cò a mò t nhân chò ng sò ng. Tôi mong đò ò c nghe thêm. Tôi không ngò n ngò i, tiò p lò i,

- Cám ỉn giáo sò . Tôi chò nói nhò ng gì thò y tò n mò t, nghe tò n tai, và nhò ng gì xò y ra cho chính bò n thân và gia đình tôi đò thò y có mò t nhò n đò nh chính xác vò cuò c chiò n tranh Viò t-Nam đã ỉn hò ng nhò thò nào đò i vò i ngò ò i dân Viò t. Tôi tâm sò vò i thò y Dan rò ng, tôi là mò t hò c trò tò t nghiò p trung hò c vào đúng thò i đò m đò t nò ò c lâm nguy nên tôi đã tình nguyò n vào quân ngũ đò cò u nò ò c. Tôi tóm lò ò c cuò c đò i chinh chiò n cò a mình cho ông giáo nghe. Tôi thò y thò y Dan đò c biò t lò u tâm tò i nhò ng chiò n đò ch xò y ra trên Tây-Nguyên, và ông có vò rò t quen thuò c vò i nhò ng đò a danh Ban-Mê-Thuò t, Pleiku, Plei-Me, Đò c-Cò , Kontum. Nghe tôi nói ỉ Tây-Nguyên chiò n trò n, chò t chóc xò y ra hàng ngày, ông vò i hò i,

“Mò i lòn ra trò n, ông có sò không?”

Tôi cò tình thò c trò lò i,
Sò chò ! Vào chò chò t, ai mà không sò ? Nhò ng tinh thò n trách nhiò m đã làm cho tôi quên cái sò . Thò y ông giáo sò có vò muò n nghe truyò n chiò n trò ò ng, muò n hiò u tâm tò ngò ò i đò trò n sao, tôi đã không ngò n ngò i thuò t lò i hoàn cò nh cò a tôi trong trò n Dak-Tô năm 1969. Cuò i trò n này tôi đã phò i mò khói đò yêu cò u máy bay đánh ngay trên đò u mình đò cùng chò t vò i quân thù. Vào giò phút tuyò t vò ng nhò t cò a trò n đánh đó, tôi đã nghĩ gì, tôi cũng thò lò cho ông giáo biò t. Ông giáo sò đã tò ng nghe nói tò i cái tên “Đò ò ng Mòn HCM” nhò ng chò a bao giò ông ngò rò ng đó là cò mò t hò thò ng đò ò ng giao thông chò ng chò t che đò u dò ò i rò ng già đò c Trò ò ng-Sò n. Tôi đã chia sò vò i ông nhò ng cò m giác hò i hò p, căng thò ng cò a ngò ò i có cái kinh nghiò m đò toán Viò n-Thám săn tin đò c biên giò i Viò t-Miên-Lào tò Khâm-Đò c tò i Bu-Prang vào nhò ng năm 1972-1973.

Ông cũng rỉt hóng thú khi nghe tôi thuật trình vở kí thuật bắn xe tank mà Tiểu Đoàn 82 Biệt Đội Ng Quân đã áp dụng trong trận Xuân-Lộc tháng Tám năm 1975. Trận Xuân-Lộc này ông có nghe qua, nhưng ông không nghe, mặt trong những cấp chỉ huy trước tiếp cùa trận đánh lóng lẹo đang ngồi tròn mót ông. Tôi không quên nói tui những lần đụng quân bên xóm làng quê nghèo nàn, những những bát nồi cùa chè xanh, những cùa khoai luộc cùa đụng bào tôi đem ra mồi mồi. Tình quân dân cá nồi cùa đã là những liều thuốc bù giúp tinh thần chúng tôi mạnh mẽ hơn khi đói mót và i quân thù. Tôi thuật lại cho thày nghe, trong tình thế hoàn toàn tuyệt vọng, chúng tôi đã chỉn đùu kiên cường nhau nào.

Và sau khi bịt rỗng chỗ trong vòng mót tháng cuối cùng, chín mươi phón trăm cùa quân số hòn năm trăm người thuỷ Tiểu Đoàn 82 Biệt Đội Ng Quân đã chết vì tội quỷ cùa, thì ông giáo đã giở hai tay lên trời, lạy đùu thút ra hai tiếng,

“Trời ơi!”

Thầy Dan cũng muốn tìm hiểu xem, sau khi mót nồi cùa thì số phón cùa tôi và gòn mót triều quân nhân, công chung chính quyền Việt-Nam Cộng-Hòa ra sao. Ông đã trả mót ngay cùa nhiên khi bịt rỗng, tám sau tháng Tám năm 1975, khéo đột nồi cùa tôi, “Trời Cứi Tú” đã mặc lên nhau nóm. Cái tên “Re-Education Camp” mà ông đã nghe qua, trên thóc tát chỗ là những trời tù khéo sai. Những “học viên” trong các trại đó sống không khác gì những con vật, quan quai vây cái đói. Họ bù ép buông làm việc tát kiết lỏng. Tinh thần bù khéo bù, căng thẳng liên miên bùi nhùi buông ngay đòn hùc tát p, phê bình, bùu bán. Tôi thú thút vây ông giáo rỗng, trong thời gian đó, tôi chỉ nghĩ tát tát do; làm sao đù tìm lối đòn tát do, dù có chát cùng cam lòng. Ông giáo đã tát ra say mê theo dõi truyền hai lòn tôi tròn trại thút bùi, cùng những cùa hình mà tôi phòi gánh chung. Tôi cũng không ngay nay i thuỷ tát hoàn cùa nh cùa a vây tôi ngày đó, mót nách bùn đùa con thó dòn, vây vây, tát tát n nuôi con, chung chung trong 13 năm tôi bù giam giữ, tù đòn.

Tôi cho ông giáo bịt tôi là người sinh ra tại Miền Bắc Việt-Nam. Tháng 7 năm 1954 gia đình tôi đã cùng gòn mót triều người khác di cư vào Nam đù tròn lánh Cộng-Sản. Tôi cùn kí phân tích cho thày rõ, sau Hiệp-Định Geneva năm đó, hai miền Nam, Bắc Việt-Nam đã thành hai quốc gia, đòn lấp và có chung quyề, có biên giới. Chính HCM và đòn Cộng-Sản Việt-Nam đã chung tròn, phát đòn và điên rồ theo đuổi mót cùa cùa tranh tién chí m Miền Nam. Quân đùi và nhân dân Việt-Nam Cộng-Hòa chung làm nhiệm vụ tát vây. Quân Mù và Đồng-Minh vào Việt-Nam là đòn phòi giúp chúng tôi chung lối mót cùa cùa xâm lấn cùa phòi ng Bắc.

Chúng tôi thút tròn không phòi vì chúng tôi kém khéo năng, thiếu tinh thần chiến đấu, mà vì

người Mĩ đã phun bùi, nã a đòn ng rút quân, cút viễn trú. Tới khi người Mĩ rút lui, chúng tôi bùi bô chân bó tay, bùng đói mà vùn phai chiên đũu. Trong khi đó, Miền Bắc lối tràn ngập lồng thíc, quân đòn, quân nhu, và vũ khí viễn trú từ khai Cảng. Thời gian khai đòn chung trình Việt-Nam- Hóa chiên tranh, còn đòn cung ứng vũ khí, lồng thíc dồi dào, chúng tôi đã chung tay khai năng có thể cảng đáng bất ngờ với nào của quân đội Đông-Minh bàn giao lối. Đó chung minh điều này, tôi mờ tôi copy từ quyển History của thời viễn, trong đó có số đòn các cánh quân Việt-Nam Cộng-Hòa vùt biên tiễn chiêm miến Bắc Cam-Bốt trong chiên đòn Bình Tây 1, 2, 3 cuối năm 1970 của Quân Đoàn II. Tôi chia cho ông cái đòn hiếu quân số hình tam giác có chử R là giặc, chính trên có ba cõng râu, bên trái là con số 2,

- Đây! Thời ấy, cuối năm 1970, tôi ở vùng 2 Chiến Thuật, chúng tôi đã đánh đuổi quân Bắc Việt tại bùi đòn cõa sông Mê-Kông trên đất Miền. Ngày đó tôi là người chỉ huy một đòn vùi trục thuộc Liên-Đoàn 2 Biệt-Đội-Quân. Tôi đã đánh chiếm thành phố Ba-Kev, và đóng quân tại đây một thời gian. Chúng tôi đã chung tay rồng khai năng chiến đòn của chúng tôi đã hùn hùn quân đội Bắc Việt. Nhưng nhung năm sau, viễn trú cút giặc đòn. Một đòn tinh thòn của chúng tôi không suy giảm, nhung chiến đòn trong chính thiều thòn thòng xuyên, chúng tôi vùt vùi lòm. Tôi xin đan cõi ra đây một so sánh đòn thời ấy rõ số khác biệt.

Trước khi Mĩ rút, tháng 6 năm 1968, có một lần tôi đang dàn quân tiễn chiêm một ngòn đòn thì Bộ Chỉ Huy Task Force South của Mĩ Đà-Lết đã bắt tôi ngang lối đi chung pháo binh và không quân yểm trợ. Tôi đã nhận đòn một phi tuabin hai phi xuýt F4C và sau đó là một hòn tóp tám trăm quỷ đòn đòn bắc 105 ly trên một tiêu tròn khi xung phong. Một tiêu đó chung rồng bùng diòn tích khuôn viên tròn Shoreline C. C. này. Chùn hùn một năm sau khi Mĩ rút, tháng 8 năm 1974, tiễn đòn Plei-Me do tôi trùn giặc đã bùi một lòn lồng đòn chông đồng gáp chín lòn vây hầm 34 ngày đêm. Plei-Me cũng chung rồng bùng tròn Shoreline C.C. thôi. Vậy mà một ngày chúng tôi đã hùn chung tay một ngàn tói hai ngàn viên đòn pháo cõi cõi đòn ch. Đó chung lối, ngoài hai khùu 155 ly cõi quân bùn yểm trợ tóp xa, tôi chia có hai khùu đòn bắc 105 ly. Vì tình tròn khan hiếm, tôi chia đòn phép bùn theo cõi số đòn giặc hùn là bùn viên cho mõi khùu súng một ngày. Chiến đòn trong tình tròn thiều thòn nhõ thõ, chúng tôi vùn chiến thõng. Thời nghĩ sao vùi chuyễn này?

Chúng tôi đã chiến đòn cho chính nghĩa nhõ thõ đòn, chúng tôi đã hy sinh nhõ thõ đòn, và chúng tôi đã bùi bùi rõi nhõ thõ đòn. Tôi cũng không hiểu vì sao người Mĩ phun chiến, trong đó có thời gian, lối xuồng đòn tranh đòn, cõi vũ cho kõi thù cõi chúng tôi, và ngõi cõi đòn chiến binh cõi chính nõi Hoa-Kỳ? Thời ấy! Sao thời ấy lõi nõ nhõn tâm nhõ thõ! Thời ấy đã tiẽp tay vùi kõi thù, đâm sau lõng thân nhân và bùn bè đòn minh cõi a thời gian. Nhân đòn này, tôi cũng chuyễn lõi cho thời gian tâm số cõi a anh Bill, một bùn cõi u quân nhân Mĩ trù vùi tóp Việt-Nam năm 1973. Anh Bill hiện nay (2000) là Supervisor cõi a hàng mà tôi đang làm việc. Đây là lõi cõi a anh ấy,

“Bⁿn có c^mm thông nⁱi đau đ^mn c^ma chúng tôi ngày đó không? Hôm chúng tôi c^pp b^b Everett , Washington, dân chúng M^o, k^c c^m nh^ong ng^ong i th^on, ti^pp đ^mon chúng tôi b^bng cách d^m cao ngo^oc ngo^oc ngón tay gi^oa! Đⁱ đ^mu chúng tôi cũng b^b nh^oin vⁱi đ^moi m^mt khinh khi. Bao nhiêu ê ch^o nh^oc nh^oa đ^ml^en đ^mu ng^ong i thua tr^on. Thua tr^on đ^mu ph^oi l^oi c^ma chúng tôi? Có b^bn tôi đ^m bu^un mà t^o t^o. Rⁱi tôi b^b gi^oi ng^u. Th^oi gian l^y ki^mm đ^mo^c m^mt vi^cc làm là đ^mu kh^o kh^on tr^on ai. H^{ang} x^ong nào cũng kh^ong m^mn mà vⁱi nh^ong h^os^o xin vi^cc c^ma nh^ong c^uu chiⁿ binh. Cũng may, có ng^ong i b^bn h^oc th^oi M^ou Gi^o đã gi^oi thi^u tôi vào làm vi^cc cho h^{ang} này. L^ong h^ong th^oi l^y ch^o có 3 USD m^mt gi^o cũng đ^m khi^un tôi m^mng qu^a l^om r^oi.”

Sau câu chuy^on này, tôi chuy^on sang phê bình cách gi^ong d^oy c^ma ông th^oy, tôi nói th^ong vⁱi ông giáo s^o r^ong, bao năm nay ông đã b^op m^eo l^och s^o c^ma cu^cc chiⁿ tranh gi^oa hai mi^un Nam và B^oc Vi^ot-Nam, làm nh^o th^o ông đã ph^om t^oi đ^mi vⁱi l^och s^o. Cách gi^ong d^oy c^ma ông đã gieo vào trí óc h^oc trò nh^ong thành ki^un sai l^om đ^mi vⁱi Vi^ot-Nam C^ong-Hòa, làm gi^om giá tr^o s^o tr^o giúp c^ma chính ph^o và nhân dân Hoa-K^o đ^mi vⁱi n^ong t^oi.Cu^ci cùng, tôi h^oi ông giáo,

-Th^oy còn nh^o, năm ngoái, có m^mt c^uu bé Vi^ot-Nam, m^mt m^{ay} s^{ang} s^oa, l^ong m^{ay} r^om, tóc h^ot ki^uu nh^oa binh theo h^oc l^op S^o 274 này không?

- Nh^o ch^o! M^oi l^op ch^o có vài h^oc trò Á Ch^{au}, dⁱ nhiên là tôi nh^o!

- C^uu bé Vi^ot-Nam đó chính là th^ong con út c^ma tôi! Năm ngoái, bài ti^uu lu^un đ^mu c^ma nó b^bđ^m KHÔNG (0) vì nó vi^ct theo quan đ^mu c^ma m^mt ng^ong i dân Mi^un Nam. Nh^ong bài sau nó ph^oi đ^mi cách vi^ct, đ^mu th^oy cho đ^mu kh^oa h^on. Tôi là cha nó; tôi là m^mt trong nh^ong ng^ong i ch^ong ki^un, tham gia và tr^oc ti^p gánh ch^ou h^ou qu^o c^ma cu^cc chiⁿ tranh vⁱa qua;tôi kh^ong th^o làm nh^o con tôi đ^mo^c. Tôi đã nói h^ot nh^ong đ^mu c^mn nói vⁱi giáo s^o, và tôi s^on sàng ch^op nh^on h^ou qu^o.

Ông th^oy d^oy S^o nh^o b^bng t^onh c^mn m^m,

- Tôi tin l^oi ông, vì ch^ong có lý do gⁱ đ^m ông nói d^oi. Có đ^mu là, t^o đó t^oi nay, h^on hai m^mo^ci năm dài, k^c t^o ngày nh^ong gia đ^mnh^ong V^ong M^ong Long-K20 đ^mu tiên t^oi đ^mnh c^m Hoa-K^o, ch^oa ai nói cho tôi nghe nh^ong đ^mu này. Có th^o, ng^ong i ta mu^un quên đi quá kh^o, ho^oc là ng^ong i ta kh^ong có can đ^mm nói ra. Tôi đã hi^uu, và tôi ph^oi cám ^on ông. Ông qu^o là m^mt chiⁿ binh th^oc th^o.

Nghe đồn c nhau ng lời nói chân tình từ miệng ông giáo sỹ, lòng tôi cảm thấy ấm áp lulling. Trông tôi, ông đã thành một người bạn đồng minh, ông đưa bàn tay hỗn pháp ra cho tôi bắt,

“Thầy a ngập chí n binh. Ông vua lấp mắt chí n công!”

Đêm ấy trên đường về nhà, lòng tôi rõ ràng như thuỷ nào giấu sân vận động Pleiku, sau chiến thắng Plei-Me, tôi đã đứng trước mặt đoàn hùng binh, quần áo hoa rồng, nhung nhung vòng hoa rực rỡ, tai nghe bỗn nhúc “Bài Ca Chiến Thắng” do ban quân nhúc Quân-Đoàn II hòa tấu.

Ngày chém đứt mùa Fall năm 2000 ông thầy dạy Sử thi cùi trao cho tôi bốn tháng kể từ khi khóa, trên đó điểm trung bình (GPA) lấp History 274 của tôi ghi 4 chém (4.00).

Cuối mùa Spring 2001 tôi đã cấp văn bằng tốt nghiệp A. A. vào năm đó có mái che cửa Shoreline Community College. Khán dài đồng nghẹt thân nhân. Về tôi và bốn đứa con tôi cũng có một ngày hôm ấy. Khi nghe tôi điều hành gửi tên tôi lên bục đón nhận văn bằng, cả hội trường đều ngạc nhiên vì thầy nổi tiếng ghê giấu cõi khu giáo sỹ có tiếng ai gào lên nhức tiếng sầm,

“Long! I’m proud of you!”

Đến lúc bà Hiếu Trưởng bắt tay tôi thì ông giáo Dan đong đầy, bắc loa tay hùng vĩ sân khấu, “My soldier! I’m loving you!”

Ông là một người cao lớn. Trong chiếc áo thun đen, trông ông敦厚 dàng nhau nhân vật chính trong phim “Người Dì”.

Nhưng người có một trong hai trung bộ i đây đùa quay một nhìn vào hùng ông giáo, ai cũng ngạc nhiên vì hành động phá lõi cửa một ông thầy xưa nay nổi tiếng là mô phỏng. Thầy ông giáo

Dan réo tên tôi là mồm, vỗ con tôm và nhổng khán giỗ ngập i trên khán dài cưng vỗ tay, reo hò, la hét theo. Hai năm sau, khi tốt nghiệp B.A. tại University of Washington, tôi vỗ thăm và báo cho ông biết, ông vui lõm.

Tôi đó cho tới khi tôi nghỉ việc làm nhân giòng này (2011) hàng chục ngàn học trò đã tới, rồi già tới Shoreline Community College. Và chục nghìn, hàng trăm lão già nghỉ trù tuôi đã đi qua lớp History 274. Mười mốt năm qua, tôi vẫn nhớ buổi tối năm nào, tôi vỗ i ông giáo sỹ dãy Sĩ đã nhấp tâm sỗ vỗ i nhau. Lão khen cỗ a ông, mà tôi quý nhỗ mốt tóm huy chương, vẫn còn văng vỗng,

“Thưa ngài i chiến binh. Ông vỗ a lõp mốt chiến công!”

Tiểu sử Tác giả- Võ Long Móng Long

- Cửu học sinh Trung-Học Trung Quốc Cáp, Hải-An.
- Cửu Sinh Viên Sĩ Quan Khóa 20 Trường Võ-Bộ Quốc-Gia Việt-Nam.
- Chục vỗ sau cùng: Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 82 Biệt Đội Quân.
- Từ 1975 tới 1988 từ “cố i tống” (13 năm) từ Nam ra Bắc.
- Từ 1993 định cư tại Thành Phố Seattle, Tiểu Bang Washington, USA.
- Năm 2003 tốt nghiệp University of Washington, cấp bằng B.A SocialSciences and Communication.
- Gia đình hiện nay: Mười vỗ, 4 con, 1 cháu nội, 3 cháu ngoái.